

2014-06-16

B E S L U T S P R O M E M O R I A

FI Dnr 14-1394

Finansinspektionen
Box 7821
SE-103 97 Stockholm
[Brunnsgatan 3]
Tel +46 8 787 80 00
Fax +46 8 24 13 35
finansinspektionen@fi.se
www.fi.se

Nya allmänna råd om krediter i konsumentförhållanden

Sammanfattning

Med anledning av ändringen av 36 § konsumentkreditlagen (2010:1846) som innebär en ny metod för beräkning av s.k. ränteskillnadsersättning vid bostadskrediter, lämnar Finansinspektionen nya allmänna råd om krediter i konsumentförhållanden. Lagändringen innebär att jämförelseräntan vid beräkning av ränteskillnadsersättning ska baseras på den ränta som vid betalningstillfället i allmänhet gäller för bostadsobligationer i stället för som i dag räntan på statspapper av olika slag. För att vägleda företagen om hur de bör beräkna ränteskillnadsersättning med bostadsobligationer som utgångspunkt för jämförelseräntan och därigenom främja en enhetlig tillämpning lämnar Finansinspektionen allmänna råd om hur den ränta som vid betalningstillfället i allmänhet gäller för bostadsobligationer bör fastställas i samband med beräkningen.

De allmänna råden börjar gälla den 1 juli 2014, samtidigt som lagändringen, och ersätter då Finansinspektionens allmänna råd (FFFS 2011:47) om krediter i konsumentförhållanden.

Utöver nya allmänna råd för beräkning av ränteskillnadsersättning överförs de nuvarande allmänna råden om beräkning av ränteskillnadsersättning till de nya råden för tillämpning av 36 § konsumentkreditlagen i dess lydelse före den 1 juli 2014. Detta eftersom företagen ska tillämpa paragrafens äldre lydelse på kreditavtal med en ränta som är bunden den 1 juli 2014 till dess att räntebindingstiden löper ut, och det i dessa fall finns ett fortsatt behov av vägledning.

Med anledning av den nya lagen (2014:275) om viss verksamhet med konsumentkrediter, som träder i kraft den 1 juli 2014, görs en ändring av de allmänna rådets tillämpningsområde så att företag som lämnar krediter till konsumenter enligt den lagen undantas. Dessa företag omfattas i stället av Konsumentverkets allmänna råd om konsumentkrediter (KOVFS 2011:1).

Utöver dessa tillägg och ändringar överförs de nuvarande allmänna råden om krediter i konsumentförhållanden oförändrade i sak, dock med vissa redaktionella och språkliga justeringar.

Innehåll

Sammanfattning	1
1 Utgångspunkter	4
1.1 Målet med regleringen	4
1.2 Nuvarande och kommande regelverk	5
1.3 Rättsliga förutsättningar	6
1.4 Regleringsalternativ	6
1.5 Ärendets beredning	6
2 Motivering och överväganden	7
2.1 Tillämpningsområde	7
2.2 Kreditprövning	8
2.3 Kreditlöfte	9
2.4 Beräkning av ränteskillnadsersättning	9
2.5 Konsumentkreditlagens övergångsbestämmelser	19
3 Förslagets konsekvenser	20
3.1 Konsekvenser av Finansinspektionens allmänna råd	20
3.2 Konsekvenser för konsumenter	22
3.3 Konsekvenser för Finansinspektionen	22

1 Utgångspunkter

1.1 Målet med regleringen

Den nya metoden för beräkning av ränteskillnadsersättning enligt 36 § konsumentkreditlagen (2010:1846), innebär att kreditgivare som jämförelseränta ska använda den ränta som vid betalningstillfället i allmänhet gäller för bostadsobligationer, ökad med en procentenhet.¹ Eftersom det finns ett flertal företag som ger ut bostadsobligationer kan det dock finnas bostadsobligationer med samma eller ungefär samma återstående löptid, men med olika räntesatser. Det finns således inte någon entydig räntesats att utgå ifrån vid beräkning av ränteskillnadsersättning. Utan vägledning från Finansinspektionen om hur ränteläget för bostadsobligationer bör beräknas finns det en risk för att resultatet av företagets beräkning av ränteskillnadsersättning skiljer sig åt, beroende på vilken bostadsobligationsränta kreditgivaren väljer att använda som jämförelseränta.

Mot bakgrund av den problematiken har regeringen, genom Finansinspektionens regleringsbrev för 2014, gett myndigheten i uppdrag att utveckla hur det allmänna ränteläget för bostadsobligationer skulle kunna beräknas i olika situationer och därigenom vägleda om tillämpningen av bestämmelsen om ränteskillnadsersättning. Finansinspektionen ska senast den 19 juni 2014 redovisa till regeringen vilka insatser myndigheten har gjort med anledning av uppdraget.

Målet med de nya allmänna råden om krediter i konsumentförhållanden är således att ge vägledning om hur det allmänna ränteläget för bostadsobligationer bör beräknas och därmed hur företagen bör beräkna ränteskillnadsersättning. Härigenom ökar förutsättningarna för att företagen även fortsättningsvis kan tillämpa 36 § konsumentkreditlagen på ett enhetligt sätt. En enhetlig beräkning av ränteskillnadsersättning leder till att en konsument har bättre möjlighet att förutse vilka kostnader som kan uppstå när den i förtid betalar en bostadskredit med bunden ränta. Konsumenten får på så sätt tydligare information att utgå från när den överväger om det är fördelaktigt att binda räntan och hur lång räntebindningstid den bör välja. Att beräkningen av ränteskillnadsersättning blir enhetlig ger också konsumenten bättre förutsättningar att kontrollera om den ränteskillnadsersättning som kreditgivaren har beräknat stämmer. Sammantaget stärker detta konsumentskyddet.

Målet med den nya metoden för beräkning av ränteskillnadsersättning i 36 § konsumentkreditlagen är enligt förarbetena att ränteskillnadsersättningen ska bli mer rimlig och bättre svara mot kreditgivarens förlust.

---

¹ Prop. 2013/14:44 om rättvisare regler vid förtidsbetalning av bostadskrediter.

1.2 Nuvarande och kommande regelverk

Konsumentkreditlagen

Enligt 36 § konsumentkreditlagen har en kreditgivare rätt att ta ut ränteskillnadsersättning vid förtidsbetalning av en bunden bostadskredit, om förbehåll har gjorts om detta. Ränteskillnadsersättning beräknas enligt en schablonregel som framgår av 36 § tredje stycket samma lag och som anger vad ränteskillnadsersättningen högst får motsvara.

Reglerna om ränteskillnadsersättning grundar sig på den avtalsrättsliga principen att en part som säger upp ett avtal i förtid ska ersätta motparten för den förlust som uppstår på grund av den förtida uppsägningen. Ränteskillnadsersättning är således en kompensation som konsumenten betalar till kreditgivaren för den förlust som kan drabba denne då krediten betalas i förtid. En sådan förlust består framför allt av den kostnad som kan uppstå till följd av att kreditgivaren, då kreditavtal med bunden ränta sägs upp i förtid, inte kan placera om kapitalet till samma ränta och risk, om ränteläget vid förtidsbetalningen är lägre än räntan på det förtidsbetalda lånet.

Den nuvarande metoden för beräkning av ränteskillnadsersättning där statspapper används som grund för jämförelseränta kan, beroende på förändringar i ränteläget mellan räntan på statspapper och kreditgivarnas upplåningsränta, leda till att kreditgivaren i olika grad över- eller underkompenseras. Under de senaste åren har räntan på statspapper varit låg, vilket har medfört att skillnaden mellan räntan på statspapper och räntan på bostadsobligationer har ökat. Vid beräkning av ränteskillnadsersättning enligt den nuvarande beräkningsmetoden riskerar detta att bidra till att kreditgivaren i viss mån överkompenseras.

För att ränteskillnadsersättningen bättre ska spegla kreditgivarens förlust har riksdagen beslutat om en ändring av 36 § konsumentkreditlagen.² Ändringen innebär att ränteskillnadsersättning ska beräknas med utgångspunkt i räntan på bostadsobligationer och inte som tidigare räntan på statspapper. Räntan på bostadsobligationer anses bättre spegla de faktiska utlåningsräntorna eftersom bostadsobligationer till stor del används för att finansiera bostadskrediter. Lagändringen träder i kraft den 1 juli 2014.

Finansinspektionens allmänna råd om krediter i konsumentförhållanden

Mot bakgrund av den nya metoden för beräkning av ränteskillnadsersättning samt för att genomföra det uppdrag som Finansinspektionen har fått av regeringen, ger Finansinspektionen på nytt ut allmänna råd om krediter i konsumentförhållanden som nu även innehåller vägledning om beräkning av ränteskillnadsersättning för tillämpning av den nya lydelsen av 36 § konsumentkreditlagen. Därutöver överförs de nuvarande allmänna råden om

---

² Lag (2014:201) om ändring i konsumentkreditlagen.

beräkning av ränteskillnadsersättning till de nya allmänna råden för tillämpning av 36 § konsumentkreditlagen i dess lydelse före den 1 juli 2014. Detta eftersom företagen, enligt lagändringens övergångsbestämmelse, ska tillämpa paragrafens äldre lydelse på kreditavtal med en ränta som är bunden den 1 juli 2014 till dess att räntebindningstiden löper ut.

1.3 Rättsliga förutsättningar

Finansinspektionen har inte något bemyndigande att meddela föreskrifter som kompletterar konsumentkreditlagen och kommer inte heller få något sådant i samband med lagändringen.

Alla myndigheter har dock möjlighet att utan ett särskilt bemyndigande lämna allmänna råd inom sitt verksamhetsområde i form av rekommendationer om hur en författning bör tillämpas. De bör dock endast utfärda råd inom de områden där det finns ett särskilt behov. Med anledning av den nya metoden för beräkning av ränteskillnadsersättning finns det ett sådant behov utifrån problematiken som tidigare angetts med att en enhetlig ränta för bostadsobligationer saknas, samt Finansinspektionens uppdrag i regleringsbrevet.

En redogörelse för de rättsliga förutsättningarna för de allmänna råd som överförs oförändrade i sak från de tidigare allmänna råden om krediter i konsumentförhållanden, finns i Finansinspektionens beslutspromemoria från den 6 oktober 2011 i ärendet med diarienummer 10-4628.

1.4 Regleringsalternativ

Eftersom Finansinspektionen inte har bemyndigande att meddela föreskrifter inom det aktuella området är vägledning genom allmänna råd den lämpligaste regleringen.

Allmänna råd är inte i sig en bindande reglering men utgör en rekommendation om hur en viss författning bör tillämpas.

Ett alternativ till allmänna råd skulle kunna vara ett vägledningsdokument. Ett sådant är dock inte lämpligt på grund av dokumentets oklara och svaga rättsliga status. En självreglering från branschen i den aktuella frågan är inte heller ett alternativ eftersom Finansinspektionen i regleringsbrevet har fått i uppdrag av regeringen att lämna vägledning.

För att uppnå Finansinspektionens mål att främja en enhetlig beräkning av ränteskillnadsersättning samt mot bakgrund av de tillgängliga sätten för att nå målet bör vägledning lämnas genom allmänna råd.

1.5 Ärendets beredning

De nya allmänna råden om krediter i konsumentförhållanden har arbetats fram efter samråd med en extern referensgrupp bestående av representanter från

Finansbolagens Förening, Konsumenternas Bank- och finansbyrå, Konsumentverket, Sparbankernas Riksförbund och Svenska Bankföreningen. Finansinspektionen har haft ett möte med denna referensgrupp då de allmänna råden för beräkning av det allmänna ränteläget för bostadsobligationer diskuterades.

Den 7 april 2014 remitterade Finansinspektionen ett förslag till nya allmänna råd om krediter i konsumentförhållanden tillsammans med en remisspromemoria. Skriftliga synpunkter på förslaget har lämnats av Svenska Bankföreningen, Sveriges Advokatsamfund, Finansbolagens Förening och Sveriges Riksbank. Flera andra remissinstanser har tillstyrkt förslaget i dess helhet.

Finansinspektionen har efter remissbehandlingen bearbetat förslaget till allmänna råd och i arbetet övervägt samtliga framförda remissynpunkter. De mest väsentliga synpunkterna redovisas och bemöts under respektive avsnitt. I vilken mån synpunkterna har föranlett ändringar framgår av den slutliga utformningen av de allmänna råden.

2 Motivering och överväganden

Finansinspektionen redogör nedan för de huvudsakliga ändringar och tillägg som införs i förhållande till de nuvarande allmänna råden om krediter i konsumentförhållanden samt de överväganden som har gjorts.

2.1 Tillämpningsområde

Finansinspektionens ställningstagande: De allmänna råden gäller inte för företag som lämnar krediter till konsumenter med tillstånd enligt lagen (2014:275) om viss verksamhet med konsumentkrediter.

Remisspromemorian: Förslaget hade samma innehåll.

Remissinstanserna: *Sveriges Advokatsamfund* anser att det är olyckligt att företag som lämnar konsumentkrediter enligt den nya lagen om viss verksamhet med konsumentkrediter inte omfattas av de allmänna råden. Advokatsamfundet anför vidare att Finansinspektionen bör verka för att institut som agerar enligt den nya lagen också vad gäller konsumentkreditlagen kommer att falla under Finansinspektionens tillsyn i likhet med övriga institut som har fått verksamhetstillstånd från Finansinspektionen. Övriga remissinstanser tillstyrker förslaget eller framför inte några synpunkter på det.

Finansinspektionens skäl: Lagen om viss verksamhet med konsumentkrediter ska tillämpas på företag som lämnar krediter till konsumenter utan att ta emot återbetalningspliktiga medel från allmänheten samt av kreditförmedlare. Tillsynen över dessa företag kommer enligt lagen att vara delad mellan Finansinspektionen och Konsumentverket. Tillsynen över att företagen följer

konsumentkreditlagen och Konsumentverkets allmänna råd om konsumentkrediter kommer dock att utövas av Konsumentverket. Finansinspektionen kommer bl.a. att ha tillsyn över att företagen driver sin verksamhet i enlighet med den nya lagen och andra författningar som reglerar verksamheten. För tillämpning av lagen inför Finansinspektionen nya föreskrifter och allmänna råd om viss verksamhet med konsumentkrediter.³

De aktuella företagen är fram till den 1 juli 2014 endast registrerade hos Finansinspektionen enligt lagen (1996:1006) om anmälningsplikt avseende viss finansiell verksamhet och står fram till nämnda datum inte under Finansinspektionens tillsyn.

Företagen kommer precis som tidigare att omfattas av Konsumentverkets allmänna råd (KOVFS 2011:1) om konsumentkrediter. Såväl Konsumentverkets allmänna råd om konsumentkrediter som Finansinspektionens allmänna råd om krediter i konsumentförhållanden rör tillämpningen av framför allt konsumentkreditlagen. Den i sak största skillnaden mellan myndigheternas allmänna råd är att Konsumentverkets allmänna råd inte innehåller råd om bostadskrediter. De företag som kommer att omfattas av den nya lagen lämnar framför allt s.k. snabblån, dvs. kortfristiga krediter till lägre belopp med snabb utbetalning. Enligt Finansinspektionens uppgifter är det endast något enstaka av dessa företag som i dag lämnar bostadskrediter till konsumenter. För tillämpning av konsumentkreditlagen är det mot denna bakgrund samt för att undvika dubbelreglering tillräckligt att företagen omfattas av Konsumentverkets allmänna råd om konsumentkrediter. Dessutom blir detta naturligt en direkt följd av att det enligt den nya lagen är Konsumentverket, och inte Finansinspektionen, som övervakar att företagen följer konsumentkreditlagen.

2.2 Kreditprövning

Finansinspektionens ställningstagande: De allmänna råden om kreditprövning ändras på så sätt att meningen om att en kreditprövning av en konsument bör syfta till att uppskatta konsumentens nuvarande och framtida återbetalningsförmåga tas bort.

Remisspromemorian: Förslaget hade samma innehåll.

Remissinstanserna: Har tillstyrkt eller inte framfört några invändningar mot förslaget.

Finansinspektionens skäl: Att en kreditprövning ska göras framgår av 12 § konsumentkreditlagen enligt vilken en näringsidkare ska pröva om konsumenten har ekonomiska förutsättningar att fullgöra vad han eller hon åtar sig enligt kreditavtalet. I de nuvarande allmänna råden om krediter i

---

³ Finansinspektionens föreskrifter och allmänna råd (FFFS 2014:8) om viss verksamhet med konsumentkrediter.

konsumentförhållanden framgår av 2 kap. att en kreditprövning av en konsument bör syfta till att uppskatta konsumentens nuvarande och framtida återbetalningsförmåga. Eftersom denna mening inte tillför något utöver vad som anges i 12 § konsumentkreditlagen tas meningen bort. I övrigt är de allmänna råden om kreditprövning i sak oförändrade.

2.3 Kreditlöfte

Finansinspektionens ställningstagande: Det bör inte anges särskilt i de allmänna råden att ett kreditlöfte till en konsument kan lämnas i elektronisk form.

Remisspromemorian: Innehöll samma förslag.

Remissinstanserna: Har inte haft några invändningar mot förslaget.

Finansinspektionens skäl: Ett kreditlöfte bör enligt de nuvarande allmänna råden om krediter i konsumentförhållanden lämnas till konsumenten skriftligen eller i elektronisk form. Eftersom begreppet skriftligt anses innefatta elektronisk form (se t.ex. Ds 2003:29 s. 65 ff.) är det tillräckligt att det i de allmänna råden anges att ett kreditlöfte bör vara skriftligt. Mot bakgrund av att elektronisk form innefattas i begreppet skriftligt är ändringen inte avsedd att ändra något i sak utan ett kreditlöfte bör även fortsättningsvis kunna lämnas t.ex. genom e-post.

2.4 Beräkning av ränteskillnadsersättning

Den nya metoden för beräkning av ränteskillnadsersättning enligt 36 § konsumentkreditlagen ger kreditgivaren visst utrymme att använda olika jämförelseränta eftersom det i bestämmelsen inte anges hur den ränta som i allmänhet gäller för bostadsobligationer ska fastställas. Det finns inte heller någon vedertagen metod för att beräkna en sådan ränta för bostadsobligationer med olika löptider. För att få en enhetlig tillämpning av bestämmelsen vid beräkning av ränteskillnadsersättning bör en sådan metod tas fram.

Nedan redogörs översiktligt för tre alternativa metoder för att beräkna den ränta som vid betalningstillfället i allmänhet gäller för bostadsobligationer. Redogörelsen är inte uttömmande utan tar endast upp exempel på tillgängliga metoder. Finansinspektionen väljer inte någon av dessa tre alternativa metoder, av skäl som framgår nedan.

Genomsnitt av räntesatser på bostadsobligationer

En metod är att beräkna ett genomsnitt av räntesatserna på de bostadsobligationer som har en löptid som närmast motsvarar kreditens återstående räntebindningstid. Eftersom det vid vissa givna löptider kan finnas ett stort antal bostadsobligationer med olika ränta måste en sådan metod kunna hantera det antal bostadsobligationer som ska tas med i genomsnittsberäkningen samt

vilka kriterier som ska vara avgörande för vilka som ska tas med. Att endast använda sig av de två bostadsobligationer som har en löptid som närmast motsvarar kreditens återstående räntebindningstid kan leda till en skevhet i urvalet där t.ex. bostadsobligationer med ovanligt hög eller låg kreditvärdighet används. Vidare kan ett problem med denna metod uppstå vid längre löptider genom att det inte finns tillräckligt många bostadsobligationer med en tillförlitlig prisbild att tillgå. En metod för beräkning av ränteskillnadsersättning måste även kunna hantera förtidsbetalning av krediter med lång återstående räntebindningstid.

Statistisk modell

Genom en statistisk modell, t.ex. den s.k. Nelson-Siegel Svenssons modellen, kan en räntekurva beräknas. Eftersom metoden vid beräkningen utgår från samtliga bostadsobligationer finns det ingen risk för att ett icke representativt urval av bostadsobligationer ligger till grund för beräkningen. Metoden är även flexibel i sin utformning och kan anpassas väl till olika former på räntekurvan. Denna metod kan dock, beroende på tillvägagångssätt, föranleda att olika kreditgivare kommer fram till olika nivåer på det allmänna ränteläget för bostadsobligationer för en och samma löptid, vilket inte är lämpligt. Modellen är vidare komplicerad och innebär många beräkningsmoment som kräver ingående kunskaper om skattningar av denna typ av modell.

Ett instituts egna bostadsobligationer

En kreditgivare skulle som jämförelseränta vid beräkning av ränteskillnadsersättning kunna utgå från räntan på det egna institutets utgivna bostadsobligationer. Eftersom inte alla kreditgivare ger ut bostadsobligationer kan en sådan metod endast tillämpas på ett visst antal kreditgivare. Det skulle således vare sig bli en enhetlig metod eller en enhetlig jämförelseränta eftersom de kreditgivare som inte ger ut bostadsobligationer måste tillämpa en alternativ metod. Denna metod skulle även kunna leda till att två konsumenter som förtidsbetalar sina krediter hos två olika kreditgivare behöver betala ränteskillnadsersättning med olika belopp. Detta trots att konsumenternas krediter tecknades till samma ränta och med samma löptid. Mot denna bakgrund anser Finansinspektionen inte att metoden är lämplig. Att metoden inte speglar det allmänna ränteläget för bostadsobligationer, dvs. den ränta som vid betalningstillfället i allmänhet gäller för bostadsobligationer enligt 36 § konsumentkreditlagen, bidrar vidare till Finansinspektionens uppfattning.

Den av Finansinspektionen valda metoden

Finansinspektionens ställningstagande: Metoden för beräkning av den ränta som vid betalningstillfället i allmänhet gäller för bostadsobligationer bör utgå från räntan på det statspapper som har en löptid eller förfallotid som motsvarar kreditens återstående räntebindningstid varefter ett tillägg görs motsvarande den s.k. bospreaden.

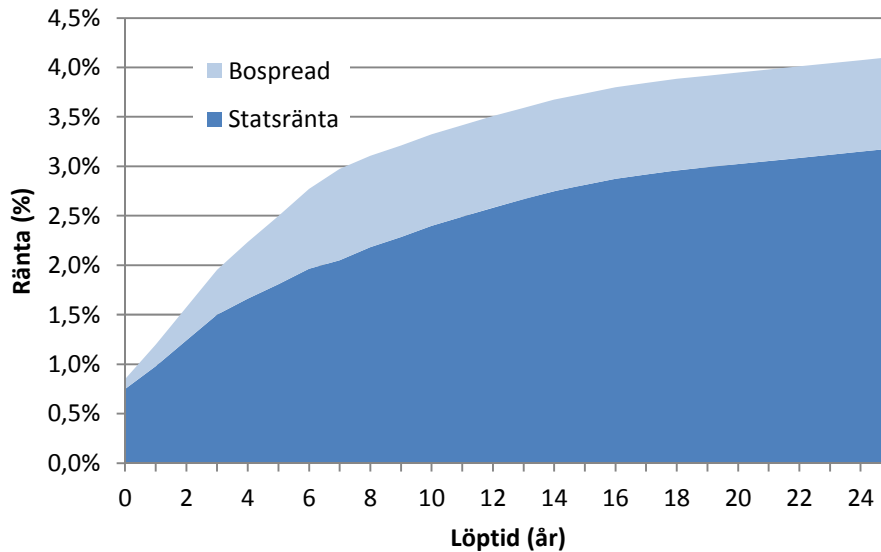
Remisspromemorian: Förslaget hade i huvudsak samma innehåll.

Remissinstanserna: *Svenska Bankföreningen* anser att den tvåstegsmodell som metoden innebär är onödigt krånglig och föreslår att beräkningen för att fastställa den ränta som i allmänhet gäller för bostadsobligationer i stället görs direkt från den observerade bostadsobligationsräntan. *Finansbolagens Förening* framför att det är tveksamt om den föreslagna metoden leder till den transparens som krävs för att en konsument på ett enkelt, tillförlitligt och effektivt sätt ska kunna göra en beräkning eller kontrollera kreditgivarens beräkning av ränteskillnadsersättningen. Föreningen anser därför att Finansinspektionen bör överväga att, som komplement till de allmänna råden, utveckla ett webbaserat beräkningsverktyg där var och en genom inmatning av relevanta uppgifter kan göra en beräkning av ränteskillnadsersättningen i enlighet med de allmänna råden.

Finansinspektionens skäl: Som tidigare nämnts innebär användandet av bostadsobligationer en svårighet eftersom det kan finnas ett flertal bostadsobligationer med samma löptid, men med olika ränta. Detta innebär att det inte finns en unik bostadsobligation att utgå ifrån, varför ett genomsnitt av dessa bör användas. Den metod som Finansinspektionen inför genom de allmänna råden syftar till att beräkna en sådan genomsnittlig ränta. Genom metodens två steg konstrueras den ränta som i allmänhet gäller för bostadsobligationer, vilket är den ränta som vid betalningstillfället ska användas som jämförelseränta, med ett tillägg på en procentenhet enligt 36 § konsumentkreditlagen.

Metoden utgår från de delkomponenter som en bostadsobligation består av, nämligen statsräntan och en s.k. bospread. Bospreaden utgörs av skillnaden mellan räntan på statspapper och räntan på bostadsobligationer för en viss given löptid. Bospreaden tillåts att stiga/falla med ökande löptid enligt ett linjärt samband. Varje bostadsobligation har i beräkningen lika stor vikt (Diagram 1).

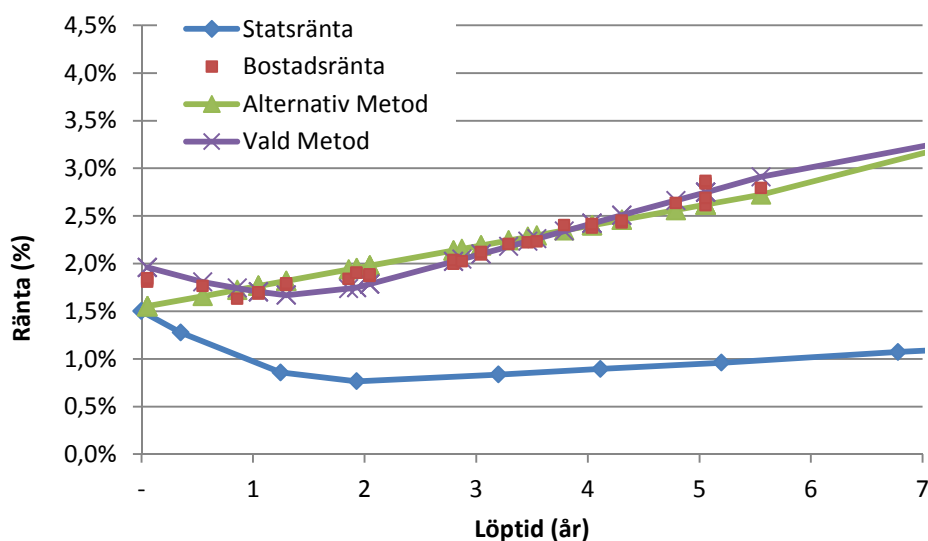
Diagram 1. Bostadsobligationsräntan kan delas upp i en bospread samt statsräntan

Genom metodens två delkomponenter består beräkningen av två steg där det första steget går ut på att räkna fram en statsränta, antingen genom räntenoteringar för aktuella statspapper eller genom linjär interpolering för de löptider där inget statspapper finns att tillgå. Det andra steget går ut på att räkna fram bospreaden för de bostadsobligationer som ska ingå i beräkningarna och anpassa en rät linje till de uträknade bospreaderna.

En sådan tvåstegsmetod är ett mer robust alternativ än om beräkningen i stället, som Bankföreningen föreslår, utgår direkt från den observerade bostadsobligationsräntan. Detta eftersom den senare metoden explicit antar ett linjärt samband mellan bostadsränta och löptid, vilket inte alltid föreligger. Under vissa marknadsförhållanden kan den av Bankföreningen föreslagna metoden, vilken benämns som alternativ metod i nedanstående diagram, leda till för låga räntor vid korta löptider. Den metod som Finansinspektionen väljer att införa leder i stället till en ränta som bättre överensstämmer med observerade bostadsobligationsräntor och ger därför en mer rättvisande bild (Diagram 2).

Diagram 2. Det allmänna ränteläget för bostadsobligationer enligt vald metod samt enligt en metod som utgår direkt från den observerade bostadsobligationsräntan

En metod som utgår direkt från bostadsobligationsräntan skulle eventuellt kunna vara enklare för konsumenten att förstå, vilket dock enligt Finansinspektionen inte uppväger de nackdelar som en sådan metod kan innebära.

Sammanfattningsvis anser Finansinspektionen att den valda metoden är en lämplig kompromiss mellan å ena sidan transparens och förutsägbarhet för konsumenterna och å andra sidan en modell som fångar formen på räntekurvan tillräckligt väl.

Konsumenternas Bank- och finansbyrå tillhandahåller i dag ett sådant webbaserat beräkningsverktyg som Finansbolagens Förening efterfrågar och har enligt uppgift för avsikt att även fortsättningsvis, efter uppdatering i enlighet med den nya beräkningsmetoden, tillhandahålla ett sådant. Finansinspektionen anser därför att det inte finns ett behov av att även myndigheten tillhandahåller ett sådant verktyg.

Metodens första steg

Metodens första steg är att räkna fram statsräntan för kreditens återstående räntebindningstid. För det fall det inte finns ett statspapper som motsvarar kreditens återstående räntebindningstid bör statsräntan räknas fram genom linjär interpolering. Linjär interpolering bör användas om det inte finns ett statspapper med en löptid/förfallotid som på dagen motsvarar den återstående kreditens räntebindningstid. Därigenom erhålls en teoretisk statsränta. Om det inte finns statspapper med en löptid/förfallotid närmast före och närmast efter kreditens återstående räntebindningstid, vilket behövs för att kunna interpolera,

bör kreditgivaren i stället använda det statspapper med löptid/förfallotid närmast före eller närmast efter kreditens återstående räntebindningstid.

När metoden med linjär interpolering infördes 2011 i de allmänna råden om krediter i konsumentförhållanden ansåg Finansinspektionen att interpolering mellan två statspapper av olika slag, dvs. statsskuldväxlar och statsobligationer, inte kunde ske (se beslutspromemoria i Finansinspektionens ärende med diarienummer 10-4628). Ställningstagandet motiverades av den tydliga uppdelningen av statsskuldväxlar och statsobligationer i den nuvarande lydelsen av 36 § tredje stycket 1 a och b konsumentkreditlagen. Mot bakgrund av att uppdelningen tas bort i bestämmelsens nya lydelse och att det finns fördelar med en sådan interpolering, anser Finansinspektionen att interpolering mellan statspapper av olika slag bör kunna ske.

Det första steget i den föreslagna metoden motsvarar därmed i stort sett den metod som redan används enligt de nuvarande allmänna råden, med undantag av att interpolering mellan statspapper av olika slag nu kan ske.

Metodens andra steg

Metodens andra steg är att räkna ut den bospread som i allmänhet gäller för bostadsobligationer med en löptid som motsvarar kreditens återstående räntebindningstid och anpassa en rät linje till de uträknade bospreadarna. Bospreaden är skillnaden mellan räntan på statspapper, antingen räntenoteringar för statspapper eller en interpolerad ränta på statspapper, och räntan på bostadsobligationer.

Den bospread som i allmänhet gäller för bostadsobligationer utgörs av skillnaden mellan den ränta som i allmänhet gäller för bostadsobligationer och den ränta som gäller för statspapper vid en given löptid. I praktiken utgör den bospread som i allmänhet gäller för bostadsobligationer den räta linje som har anpassats utifrån gällande bospreadar för bostadsobligationer, det vill säga gällande säljräntor för statspapper (eller en interpolerad statsränta) och för de bostadsobligationer som bör inkluderas i beräkningen.

Den räta linjen för bospreaden uttrycks matematiskt som:

$$B = a + b \cdot T$$

Där B är den uppskattade bospreaden, T löptid. För att anpassa en rät linje till gällande bospreadar väljs a och b genom en minsta kvadratanpassning (den s.k. minstakvadratmetoden) så att nedanstående uttryck minimeras:

$$\sum_{i=1}^N \left(a + b \cdot T_i - (y_i^b - y_i^s) \right)^2$$

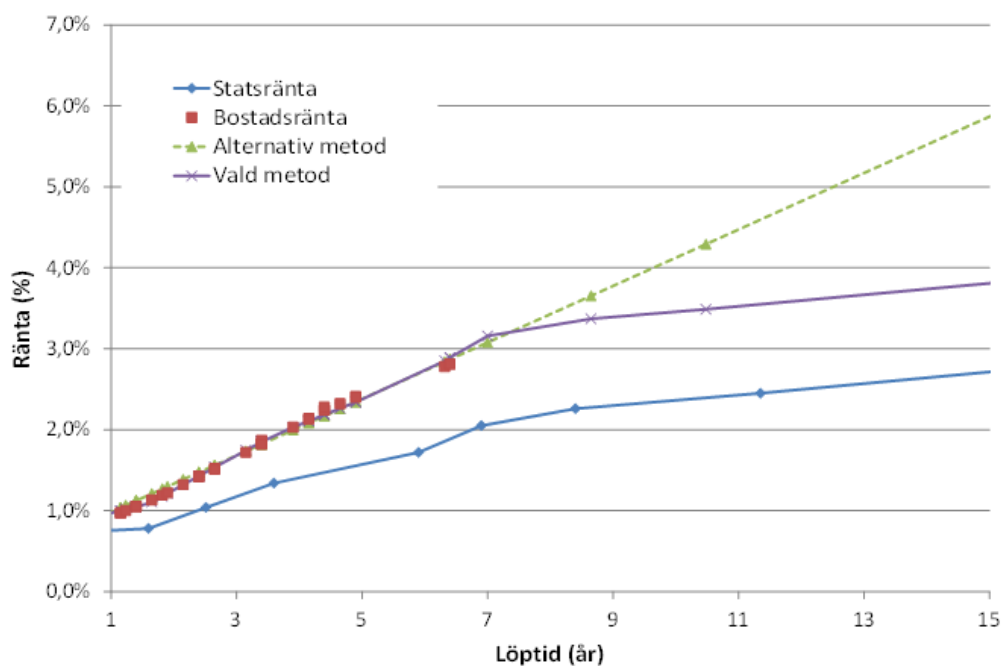
där y_i^b är gällande säljränta på bostadsobligationen i och y_i^s är räntan på statspapper för samma löptid T_i , beräknad enligt metodens första steg. Med gällande säljränta avses föregående bankdags sista säljnotering. Notera att uttrycket $y_i^b - y_i^s$ därmed är bospreaden och N är antalet bostadsobligationer

med ett utestående belopp på mer än tre miljarder kronor, en löptid kortare än sju år, utgivna i svenska kronor samt omfattas av avtal mellan utgivare av bostadsobligationer och marknadsgaranter avseende handel på sekundärmarknaden.

Genom den s.k. minstakvadratmetoden anpassas den räta linjen till skillnader mellan gällande säljräntor på bostadsobligationer och gällande säljräntor på statspapper, alternativt de interpolerade statsräntorna med samma löptid. De parametervärden som beskriver den räta linjen bör väljas så att summan av kvadraten av avvikelserna mellan den räta linjen och de beräknade skillnaderna mellan räntorna minimeras.

Den ränta som i allmänhet gäller för en bostadsobligation med en viss löptid, T blir därmed summan av den estimerade bospreaden, B , samt statsräntan för samma löptid y^S . Av nedanstående diagram framgår den ränta som i allmänhet gäller för bostadsobligationer, uträknad med ovanstående metod, som den purpurfärgade linjen.

Diagram 3. Det allmänna ränteläget för bostadsobligationer enligt vald metod

Begreppet bostadsobligationer

Finansinspektionens ställningstagande: Begreppet bostadsobligationer bör användas i de allmänna råden.

Remisspromemorian: Förslaget hade samma innehåll.

Remissinstanserna: Svenska Bankföreningen anser att begreppet bostadsobligationer är alltför diffust och kan ge upphov till tolkningssvårigheter.

Finansinspektionens skäl: I 36 § konsumentkreditlagen, i dess nya lydelse, används begreppet bostadsobligationer. Eftersom de allmänna råden lämnas för tillämpning av 36 § konsumentkreditlagen bör samma begrepp användas i de allmänna råden som i lagbestämmelsen. I konsumentkreditlagen finns ingen definition av bostadsobligationer. Av förarbetena till lagändringen (prop. 2013/14:44 s. 29) framgår att med bostadsobligationer avses i första hand säkerställda obligationer med en säkerhetsmassa som huvudsakligen består av hypotekskrediter.

Bostadsobligationer som bör inkluderas i beräkningen

Finansinspektionens ställningstagande: Vid anpassningen av den räta linjen bör endast bostadsobligationer som uppfyller vissa angivna kriterier inkluderas. Kreditgivaren bör inte härutöver undanta ytterligare bostadsobligationer från beräkningen. Vilka bostadsobligationer som omfattas av kriterierna bör kreditgivaren fastställa kvartalsvis.

Remisspromemorian: Förslaget hade i huvudsak samma innehåll. Ett förtydligande har dock gjorts avseende med vilken frekvens kreditgivaren bör fastställa vilka bostadsobligationer som omfattas av de angivna kriterierna.

Remissinstanserna: Svenska Bankföreningen anser att det är omöjligt för en kreditgivare att dagligen kontrollera vilka bostadsobligationer som uppfyller angivna kriterier. Enligt Bankföreningen saknas samlad och aktuell information på daglig basis om t.ex. utestående belopp och om en bostadsobligation har benchmarkstatus eller inte. Vidare anser Bankföreningen att det bör finnas en möjlighet att undanta uppenbart avvikande obligationer från beräkningsunderlaget eftersom det kan uppkomma situationer där enskilda institut råkar i ekonomiska problem eller av andra skäl får finansieringskostnader som markant avviker från övriga instituts.

Finansinspektionens skäl: De bostadsobligationer som bör ingå i beräkningen bör ha benchmarkstatus, vilket enligt Finansinspektionen omfattar bostadsobligationer som är utgivna i svenska kronor samt omfattas av avtal mellan utgivare av bostadsobligationer och marknadsgaranter avseende handel på sekundärmarknaden. Att en bostadsobligation omfattas av avtal mellan utgivare av bostadsobligationer och marknadsgaranter innebär att det finns handlare som har åtagit sig att löpande publicera priser till vilka de är beredda att köpa och sälja dessa obligationer. Sekundärmarknaden för bostadsobligationer är en andrahandsmarknad där bostadsobligationer köps och säljs av andra än utgivaren.

Vidare bör endast bostadsobligationer som har ett utestående belopp på minst tre miljarder kronor inkluderas i beräkningen. Vid vissa givna löptider kan det

finnas ett stort antal bostadsobligationer. För att uppnå en rättvisande räntenivå bör endast bostadsobligationer som är likvida användas vid beräkningen. Bostadsobligationer med ett stort utestående belopp är i allmänhet de mest likvida. Mot denna bakgrund bör endast bostadsobligationer med ett utestående belopp, dvs. summan av nominellt belopp på hela stocken, på minst tre miljarder kronor tas med i beräkningen. Finansinspektionen har övervägt både ett högre och ett lägre tröskelvärde för vilka bostadsobligationer som bör inkluderas i beräkningen. Ett högre tröskelvärde skulle innebära att beräkningarna baseras på färre bostadsobligationer, men att tillförlitligheten i marknadsnoteringarna ökar. Det är ont om bostadsobligationer med långa löptider. Med en tröskel på t.ex. fem miljarder kronor skulle löptiden för den längsta bostadsobligationen bara vara drygt sex år. Med en lägre tröskel baseras beräkningarna på fler bostadsobligationer, men marknadsnoteringarna blir mindre tillförlitliga. Att sätta tröskelvärdet till tre miljarder kronor är en rimlig avvägning då detta innebär att någon längre bostadsobligation inkluderas, men det stora flertalet bostadsobligationer med mindre tillförlitlig prisbild inte kommer med.

Utöver ovan nämnda kriterier för vilka bostadsobligationer som bör inkluderas i beräkningen finns i de allmänna råden ytterligare ett som anger att endast bostadsobligationer som har en löptid som understiger sju år bör inkluderas, vilket behandlas i nästa avsnitt.

Kreditgivaren bör kvartalsvis fastställa vilka bostadsobligationer som enligt kriterierna i de allmänna råden bör inkluderas vid anpassningen av den räta linjen. Av de allmänna råden framgår att kreditgivaren bör välja de vid föregående bankdags stängning gällande säljräntorna för statspapper och bostadsobligationer. Finansinspektionens avsikt är inte att en sådan daglig kontroll även bör utföras vad avser vilka bostadsobligationer som uppfyller i de allmänna råden angivna kriterier. En sådan bedömning bör i stället lämpligen ske varje kvartal.

Krediter med en återstående räntebindningstid längre än sju år

Finansinspektionens ställningstagande: För krediter med en återstående räntebindningstid som överstiger sju år bör kreditgivaren bestämma tillägget som y-värdet för den räta linjen för en löptid på sju år.

Remisspromemorian: Förslaget hade samma innehåll.

Remissinstanserna: Sveriges Riksbank understryker vikten av att Finansinspektionen följer utvecklingen och ser över råden om det exempelvis blir vanligare att emittera bostadsobligationer med benchmarkstatus på längre löptider. Detta eftersom den bospread som gäller för sju år även föreslås gälla för längre löptider, vilket under ändrade marknadsförhållanden kan leda till att den enligt förslaget beräknade bospreaden inte överensstämmer med den faktiska.

Finansinspektionens skäl: Det finns bostadsobligationer med längre löptider, dock uppfyller dessa vanligtvis inte kraven för benchmarkstatus. Erfarenhetsmässigt ökar inte bospreaden mer än marginellt för längre löptider. För att bestämma bospreaden för krediter med en återstående räntebindningstid som överstiger sju år bör kreditgivaren därför använda samma bospread som i allmänhet gäller för sju år. Finansinspektionen kommer att följa utvecklingen på marknaden för bostadsobligationer och kan komma att anpassa de allmänna råden till ändrade förhållanden på marknaden om det behövs.

Gällande säljräntor

Finansinspektionens ställningstagande: Kreditgivaren bör vid beräkningen välja de vid föregående bankdags stängning gällande säljräntorna på statspapper och bostadsobligationer.

Remisspromemorian: Förslaget hade i sak samma innehåll. I stället för begreppet officiellt publicerade säljräntor anges dock att kreditgivaren bör välja de vid föregående bankdags stängning gällande säljräntorna.

Remissinstanserna: Svenska Bankföreningen anser att det är oklart vad som avses med ”officiellt” publicerade säljräntor. Bankföreningen anför vidare att räntor på bostadsobligationer publiceras på ett antal olika sätt men inte i någon mening officiellt och föreslår därför att beräkningen ska grundas på publicerade säljräntor.

Finansinspektionens skäl: Enligt de nuvarande allmänna råden bör kreditgivaren välja de officiellt publicerade säljräntorna på statspapper. Det remitterade förslaget innebar att detta skulle gälla även enligt de nya allmänna råden och då också beträffande räntan på bostadsobligationer. Eftersom det framför allt avseende bostadsobligationer kan vara oklart vad som avses med officiellt publicerade bör kreditgivaren i stället välja de vid föregående bankdags stängning gällande säljräntorna på statspapper och bostadsobligationer. Gällande säljräntor hämtas lämpligen från en vedertagen och tillförlitlig källa som har sådana uppdaterade priser på minst daglig basis.

I de nuvarande allmänna råden om beräkning av ränteskillnadsersättning, som överförs till de nya allmänna råden för tillämpning i enlighet med lagändringens övergångsbestämmelse, görs dock ingen förändring vad avser officiellt publicerade säljräntor. Detta eftersom de endast har överförts till de nya allmänna råden för att tillämpas i viss omfattning under en begränsad tid och Finansinspektionen av den anledningen har valt att endast göra mindre språkliga justeringar i syfte att tydliggöra att ingen ändring är avsedd i sak.

Särställning

Finansinspektionens ställningstagande: De bostadsobligationer som inkluderas vid anpassningen av den räta linjen bör ges samma vikt.

Remisspromemorian: Av förslaget framgår att en kreditgivare som ger ut bostadsobligationer inte bör ge de egna bostadsobligationerna en särställning i beräkningarna.

Remissinstanserna: *Svenska Bankföreningen* framför synpunkten att det är svårt att förstå vad som i de allmänna råden avses med att kreditgivaren inte bör ge de egna bostadsobligationerna en särställning i beräkningarna.

Finansinspektionens skäl: Av de allmänna råden framgår vilka bostadsobligationer som ska ingå i beräkningen för att fastställa den ränta som i allmänhet gäller för bostadsobligationer. Eftersom denna ränta vid betalningstillfället ska spegla det allmänna ränteläget för bostadsobligationer väljer Finansinspektionen att konstruera en sådan genomsnittsränta på bostadsobligationer som uppfyller vissa angivna kriterier. De bostadsobligationer som i enlighet med kriterierna ska ingå i beräkningen bör ges samma vikt. En genomsnittsränta som t.ex. baseras endast på ett instituts bostadsobligationer ger inte en rättvisande bild av det allmänna ränteläget för bostadsobligationer. En kreditgivare kan även ge bostadsobligationer utgivna av andra institut en annan vikt i beräkningen och därigenom åstadkomma en obalans i beräkningen. I de allmänna råden förtydligas därför att de bostadsobligationer som inkluderas vid anpassningen av den räta linjen bör ges samma vikt.

2.5 Konsumentkreditlagens övergångsbestämmelser

Finansinspektionens ställningstagande: De nuvarande allmänna råden om beräkning av ränteskillnadsersättning överförs till de nya allmänna råden för tillämpning av 36 § konsumentkreditlagen i dess lydelse före den 1 juli 2014.

Remisspromemorian: Förslaget hade samma innehåll.

Remissinstanserna: Har tillstyrkt eller inte haft några invändningar mot förslaget.

Finansinspektionens skäl: Den nya lydelsen av 36 § konsumentkreditlagen gäller även för kreditavtal som har ingåtts före ikraftträdandet. För kreditavtal med en ränta som är bunden vid ikraftträdandet gäller dock äldre bestämmelser om ränteskillnadsersättning till dess att räntebindningstiden löper ut.

Finansinspektionen bedömer att en stor del av alla bostadskrediter som är tecknade före den 1 juli 2014 har en bunden ränta med en återstående löptid på upp till fem år. Ränteskillnadsersättning vid förtidsbetalning av bostadskrediter kommer därför i vart fall under de kommande fem åren till viss del att beräknas enligt den äldre lydelsen av 36 § konsumentkreditlagen. För fortsatt vägledning i dessa fall överförs de allmänna råden om beräkning av ränteskillnadsersättning till de nya allmänna råden om krediter i konsumentförhållanden.

Eftersom de allmänna råden om beräkning av ränteskillnadsersättning överförs till de nya allmänna råden för tillämpning av 36 § i dess lydelse före den 1 juli 2014, och allteftersom kommer att tillämpas i mindre utsträckning, har Finansinspektionen inte gjort några ändringar i sak utan endast mindre språkliga justeringar. Sättet för beräkning av statsräntan för återstående räntebindningstid kommer därmed att – utöver interpoleringen mellan statspapper av olika slag – i viss mån skilja sig från den nya föreslagna metoden. Fördelarna med att behålla gällande lydelse, och härigenom få till stånd en lösning som liknar en övergångsbestämmelse, överväger emellertid enligt Finansinspektionen de eventuella nackdelar som kan orsakas av detta.

3 Förslagets konsekvenser

Nedan redogörs översiktligt för de konsekvenser som de nya allmänna råden bedöms medföra för företagen, konsumenterna och Finansinspektionen. För en redogörelse av konsekvenserna som följer av ändringen av 36 § konsumentkreditlagen, se prop. 2013/14:44.

3.1 Konsekvenser av Finansinspektionens allmänna råd

Berörda företag

De allmänna råden om krediter i konsumentförhållanden gäller för företag under Finansinspektionens tillsyn som lämnar krediter till konsumenter, med undantag för företag som driver verksamhet med tillstånd enligt lagen om viss verksamhet med konsumentkrediter. De nya råd som medför ändringar i sak är dock hänförliga till beräkning av ränteskillnadsersättning vid förtidsbetalning av bostadskrediter. Endast företag som lämnar bostadskrediter till konsumenter berörs därmed av de eventuella konsekvenser som de nya allmänna råden medför.

För närvarande finns i Sverige 133 kreditinstitut (38 bankaktiebolag, 2 medlemsbanker, 49 sparbanker och 44 kreditmarknadsbolag). Uppskattningsvis lämnar cirka 80 av dessa bostadskrediter till konsumenter.

Kostnader för företagen

Till följd av ändringen i 36 § konsumentkreditlagen behöver företagen ändra sina metoder och system för beräkning av ränteskillnadsersättning. Företagen behöver således genomföra ändringar i sina tekniska system alternativt utveckla helt nya system. Kostnaden för detta kan variera beroende på om företagen till viss del kan använda sig av befintliga system eller om det krävs att helt nya system utvecklas. Kostnaderna kan även variera beroende på om företagen har förutsättningar att internt utveckla nödvändiga system för beräkning eller om de måste köpa in sådana system och anlita konsulter. Den metod som Finansinspektionen inför i de allmänna råden för att bestämma den

ränta som i allmänhet gäller för bostadsobligationer innebär att företaget i ett första steg använder räntan på statspapper. Företagen kan därför eventuellt använda sina befintliga system i denna del av beräkningen. Därutöver behöver systemen kompletteras i enlighet med det andra steget i beräkningsmetoden.

De nya allmänna råden om beräkning av ränteskillnadsersättning kan, som redogjorts ovan, medföra initiala kostnader för företagen. Ett flertal av Svenska Bankföreningens medlemmar har via föreningen gjort översiktliga uppskattningar av kostnaderna för att genomföra den beräkningsmetod som Finansinspektionen inför. Enligt dessa uppskattningar är kostnaden för genomförandet cirka en miljon kronor per företag. Löpande kostnader kan också tillkomma i form av årliga driftskostnader vid underhåll och uppdateringar av systemen. Dessa kostnader är enligt Bankföreningen svåra att uppskatta. Finansinspektionen bedömer dock att de eventuella löpande kostnaderna bör vara av mindre omfattning.

De allmänna råden kan också leda till att företagen behöver justera och komplettera sina interna rutiner och sitt informationsmaterial. Det kan även uppstå behov av att utbilda personal i den nya beräkningsmetoden. Dessa kostnader är dock till stor del en följd av den nya metoden för beräkning av ränteskillnadsersättning i 36 § konsumentkreditlagen. Ett företags engångskostnader till följd av ta fram informationsmaterial och interna rutiner uppskattas till cirka 10 000 kronor per produkt. Företagen kommer att behöva utbilda berörd personal i den nya metoden för beräkning av ränteskillnadsersättning. Utbildningskostnaderna är av engångskaraktär och kan variera bl.a. beroende på hur många anställda som behöver utbildning och om utbildning kan ske internt. Utbildningskostnaderna är dock även hänförliga till lagändringen och kan därmed uppskattas ingå i ett företags befintliga budget för internutbildning.

Företagens inrapportering eller redovisning påverkas inte av de nya allmänna råden.

Konsekvenser för små företag

Även företag som endast i liten omfattning i förhållande till företagets totala omsättning lämnar bostadskrediter till konsumenter eller mindre företag, behöver anpassa sina system till den föreslagna metoden för beräkning av ränteskillnadsersättning.

Finansinspektionen bedömer att kostnaden för att ändra systemen är densamma för företagen, oavsett företagets volym på lämnade bostadskrediter. Trots att ett företag endast i mindre omfattning lämnar bostadskrediter måste det ha aktuella rutiner och system för att kunna beräkna storleken på en eventuell ränteskillnadsersättning. För ett sådant företag kan det även innebära att det inte har personal med rätt kompetens för att utveckla systemen internt, vilket medför att företaget måste köpa in tjänsten externt. Detta kan innebära ökade

kostnader samt medföra att företagen även behöver uppdra exempelvis support av systemen åt någon annan.

För sådana företag blir kostnaderna relativt sett mer betungande än för de företag som lämnar bostadskrediter i större omfattning.

3.2 Konsekvenser för konsumenter

Konsumenter påverkas av de nya allmänna råden om beräkning av ränteskillnadsersättning om de har bostadslån och binder räntan. Syftet med de allmänna råden är som tidigare nämnts att främja en enhetlig tillämpning av bestämmelsen om ränteskillnadsersättning i 36 § konsumentkreditlagen. De nya allmänna råden bör leda till att kreditgivarnas beräkning av ränteskillnadsersättning är så likartad som möjligt i varje enskilt fall.

För en enskild konsument bör ett enhetligt beräkningssätt bidra till att skapa bättre förutsättningar för att kunna förutse och beräkna vad det kommer att kosta att förtidsbetala en bostadskredit i form av ränteskillnadsersättning. Ränteskillnadsersättningen kan ofta uppgå till stora belopp för en konsument och därmed vara av stor betydelse för privatekonomin. Att kunna förutse storleken på en eventuell ränteskillnadsersättning är därför viktigt i samband med konsumentens övervägande inför förtidsbetalning av en bostadskredit.

Enligt övergångsbestämmelsen till 36 § konsumentkreditlagen ska ränteskillnadsersättning beräknas enligt bestämmelsens äldre lydelse när en konsument förtidsbetalar en bostadskredit som vid lagens ikraftträdande hade en bunden ränta. För att beräkningssättet även fortsättningsvis ska vara transparent och förutsägbart överförs de nuvarande råden om beräkning av ränteskillnadsersättning till de nya allmänna råden. På så sätt ges konsumenten bra förutsättningar att även fortsättningsvis vid beräkning av ränteskillnadsersättning enligt den nuvarande metoden förutse storleken på en eventuell ränteskillnadsersättning.

3.3 Konsekvenser för Finansinspektionen

Antalet förfrågningar till Finansinspektionen kan komma att öka främst avseende tillämpningen av de nya allmänna råden om beräkning av ränteskillnadsersättning. Detta beräknas dock inte medföra några större konsekvenser för Finansinspektionen utan bör rymmas inom ramen för den tillsyn som myndigheten redan i dag utövar av dessa företag.